

מי שמתו פרק שלישי ברכות

ואסורה. ודוקה נכית הכהן קנווע לא כהן אבל נכית הכהן עליי צלון נאשנין צעמל פיסטה זאנטן צאנטן נאשנין פיטלן נכית דהירטען צויז צעלן קומלן דוקה צעלן דהירטען צויז דהירטען צעלן ייטלן יטפפַט נאשנין צעלן טס ייטלן מיס על גאנלו וו יונע נאשנינה: **שׁוֹחֵדְרָ פּֿבְּנִין קְבִּינִין מְצִלְעִין** באחד החטאות. ומול כרכר מונען מהר כוון דורי ליט זאָסֶה זאָהָר כלען גוּ סִי מְלִיאָן דָּכָר כְּמוֹ מְלִיאָן שְׁגָנָן נכית צְמַקְבָּלָן נוּמָהָלָן צְבָלָן קְמָתָה: **דְּכִילִים**

תורה אור הרים
לכז מה אעשה לך
הנזכר נזכר בזאת

הגהות הב"ח

(ט) נמי חילך דתמי לא במתבגרית ואו כי מהל כב זגד אמר ר' יוחנן עד פרנס:

גלוין השם

מוספֶת חומשי

נברא חוויא הוא ותפלתו תפלתנו ר' ריבנן יהונתן לזכרו אל יתרפלל
 ובם והתרפלל תפלתו והועבה אמר רב זבד ואיתימא רב יהודה לא שנו
 אלא שאינו יכול לשוחה בעצמו אבל אם יכול לשוחה בעצמו תפלתו
 תפלתך ועד כמה אמר רב ששת יעד פרשה איכה רמתני לה ^(ט) אמרתניתא
 במורה דברים אמורים בשאי יכול לעמוד על עצמו אבל אם יכול לעמוד
 על עצמו תפלתו והועבד כמה אמר רב זבד ^(ט) יעד פרשה אמר רב זבד
 שמו אל בך נהמני אמר רב זבד ונחתן יהונתן לזכרו לזכרו הרוי זה לא יתרפלל
 מושם שנאמר יוכון לקראות אלהך ישראל ואמר רב שמו אל בך נהמני
 אמר רב זבד ונחתן מ"ד ^(ט) שמו גולך כאשר תליך אל היהת האלהים שמור
 עצמן שלא תחטא ואם תחטא הבא קרבן לפני וקורב לשמעו ^(ט) דברי
 תכמים אמר רבא היו קרוב לשמעו הרבה תכמים שאם חותמים מבאים
 קרבן ועושים תשובה מorth הכתילים [ובחן] אל תורי בכיסים שחותמים מבאים
 קרבן ואין עושם תשובה כי אין יודעים לעשות רע אי הבי צדיקים
 נערו אלא אל תורי בכיסים שחותמים מבאים קרבן ואין יודעים אם
 על התובה הם מבאים אם על הרעה הם מבאים אמר הקב"ה בין טוב
 לרע אין מבחןיהם והם מבאים קרבן לפני רב איש ואיתימא רב חנינא
 בר פפא אמר שמו נברך בשעה שאותה עומדת בתפלתך לפני.
 ר' ריבנן לכת הכסא חולין חפילו ברחוק ד' אמות ונכנס אמר רב
 אחא בר רב הונא אמר רב ששת לא שנוי אלא בית הכסא קבוע אבל
 בית הכסא עראי חולין ונפנה לאלתר יבשחוא יוצא מרחוק ד' אמות
 ומניין מפני שעשו בית הכסא קבוע איביעיא فهو שיכנס אדרם
 בתפלין לכת הכסא קבוע להשתין מים ריבנא שרי רב אדרם בר מותנא
 אשר אתו שיולה לרבעה אמר לו אדור היישין שמא יפנה בהן ואמרי
 לה שמא יפיח בהן תניא אירך הנבוג לכת הכסא קבוע חולין חפילו
 ברחוק ד' אמות ומניין בחילון הסמור לרשות הרבים ונכנס וכשהוא
 יוצא מרוחיק ד' אמות ומניין דברי בית שמא ובית היל אמורים אוחזין
 בידו ונכנס ר' ע אמר אוחזין בגדנו ונכנס בגבורי ס"ר יומין מישתלי
 לה ופלי אלא אםוא אוחזין בגדנו ובידי ונכנס ומניים בחוריון הסמכים
 לכת הכסא יולא יניהם בחוריון הסמכים לרשות הרבים שמא יטלו
 אורים עובי רדים ובאי לדי חזק ומעשה בתלמיד אחד שהנega חפילו
 בחוריון הסמכים לרשות הרבים ובאת זונה אהת ותלתן ובאת לכת
 המדרש ואומר ראו מה נתן לי פלוני בשכרי כיוון ששמעו אותו תלמיד
 כך עליה לראש הגב ונפל ומוט באותה שעה התקינו ישחה אוחזין
 בידו ונכנס הן ריבנן בראשונה היו מניין תפליין בחוריון הסמכים לכת
 הכסא ובאין עברים ונוטליין אותן התקינו שהו מניין אותן בחלונות
 הסמכות לרשות הרבים ובאין עובי רדים ונוטליין אותן התקינו שישוא
 אוחזין בידו ונכנס אמר רב מיאשא ^(ט) ביריה דרכ"ל הלכה גולין במנין
 ספר ואומר במנינו בנדג' לבו אמר רב יוסף בר מנומי אמר רב חנמן
 ובכל ר' ישלא החאה רצעה יצאה מתחת ידי טפה אמר רב יעקב בר
 שהות ביום לבשין עושה להן במנין כיס טפה ומניין אמר רב יעקב אמר
 בר חנמן אמר רב זבד ונחתן בזום גולין במנין ספר ומניין בידו בנדג' לבן
 וביליה שעושה להן במנין כיס טפה ומניין אמר רב אבוי ^(ט) לא שנוי אלא
 בכל שהוא כלין אבל בכלי שאינו כלין אפילו פחים מצלין באלה המת אמר מר
 וטרוא ואיתימא רב איש רעד שחרי ^(ט) פcin קנים מצלין באלה המת אמר רב
 בר חנמן כי היה כהו אולמן בהריה דרכו יונתן כי היה בעי למעיל לכת הכסא
 והוה ישב ^(ט) כי היה נקי תפלתו לא היה ישב ^(ט) אמר הווא ושורתו ר' ריבנן
 נפטר